

Folldal Menighetsblad

Nr. 1

Vinteren 2017

Årgang 28

Vinterlys over Folldal kirke

(foto: Gro Oddløyken)

Døpte:

Folldal:

15. januar Hermine Bakken Svenning

Døde:

Folldal:

19. november Odd Grinde
30. november Laila Pauline Ryen
8. desember Oddrun Kjellaug Plassen
18. desember Ivar Morken
27. desember Harald Nergård
17. januar Svanhild Brendryen

Dalen:

25. desember Gunnvor Johannessen

DEN NORSKE KIRKE • Øvre Folldal og Folldal menigheter

Kirkekontoret, 2580 Folldal • www.folldal.kirken.no

Sokneprest Jon Olav Ryen

Fridag mandag

Tlf. 62 49 10 00 (kont.) 900 12 378 (mob.)

E-post: soknepresten@folldal.kirken.no

Kirkeverge Solveig R. Elgevasslien

Tlf. 62 49 10 00 (kont.), 97 47 27 67 (priv.)

E-post: kyrkjeveren@folldal.kirken.no

Menighetssekretær/saksbehandler

Bård Høisen Lohn

Tlf. 62 49 10 00

Fagarbeider Frode Solly (tirs, ons, fre)

Tlf 62 49 10 00

Organist (kantor)

Irina Grechaniuk, tlf. 463 79 284

Kirketjenere

Folldal: Bård Høisen Lohn, tlf. 979 59 060

Dalen: Mari Tallerås, tlf. 403 28 031

Folldal kyrkjelege fellesråd:

Eirik Sletten (leder), tlf. 515 46 402

Menighetsråd/sokneråd/kapellutvalg

Folldal: Anne Helga B. Øian (leder)

tlf. 480 35 438

Øvre Folldal: Grete Morken (leder)

tlf. 975 74 970

Egnund kapellutvalg:

Dagny Straalberg Mills (leder)

tlf. 922 85 655

Diakoniutvalg

Kari Garmager, Solvår Lohn, Per Blæsterdalen,
Reidun Phillips, Evy Kjølle (vara).

Trosoppæringutvalg

Marianne Bjørnbakken, Ola H. Eriksrud, Jon Olav
Ryen

Kirkestua tlf. 62 49 00 85

Givertjenesten for Folldal prestegjeld

Kirkekontoret, 2580 Folldal

Bankgiro: 1822.07.46646

Konto for frakt av brukte klær:

1822.14.11621

FOLLDAL MENIGHETSBLAD

Redaksjonskomite:

Arild Alander, Solvor Alstad, Oddfrid Eriksrud,

Kari Garmager, Jon Olav Ryen (red.).

Vararepr. Reidun Phillips.

Ansvarlige utgivere:

Folldal menighetsråd og Øvre Folldal sokneråd.

Bladets adresse:

Kirkekontoret, 2580 Folldal.

Bankgiro: 1895.25.27688

Kirkens SOS

Døgnåpen telefon: 22 40 00 40

 Neste blad kommer ut ca 4. april

Lærerike år

Høsten 2014 flyttet jeg til Nesbru i Asker for å begynne på Kristelig Gymnasium (KG) i Oslo. Jeg har mange ganger blitt spurt hvorfor jeg begynte her, og egentlig er jeg ikke helt sikker selv. Men som vi har kommet frem til i historie og filosoftimene: Ofte er det lettere å finne en mening med noe i etterkant, selv om det egentlig bare kan være et resultat av tilfeldigheter. Glad er jeg i hvert fall for at jeg begynte på KG!

KG er en kristen ungdoms- og videregående skole som ligger i bydelen Frogner i Oslo.

Ungdomsskolen og den videregående skolen har til sammen litt over 900 elever. På videregående utgjør hver klasse 30 elever og hvert trinn har seks parallellklasser, hvor alle går studiespesialiserte. Det vil si at det er en relativt stor skole med gode muligheter for å bli kjent med andre folk, som ofte er veldig hyggelige og inkluderende.

Mange lurer på hva som er annerledes med skolen, hva som gjør at det er verdt å gå på den. For min del handlet det mye om at det er et godt kristent miljø på KG. For mange kan nok det virke som en litt overfladisk begrunnelse, kanskje litt uviktig. Men selv om Folldal er det fineste stedet jeg vet om, har jeg savnet et sted hvor jeg kan dele troen med noen på min egen alder, hvor den kan bli litt normalisert, som i organisasjoner som KRIK (Kristen Idrettskontakt) eller Laget, som ofte ikke finnes på mindre tettsteder. På KG har jeg fått nettopp det, og for meg har det vært helt topp. I tillegg har KG en årlig aksjon hvor vi

Skoleaksjon:

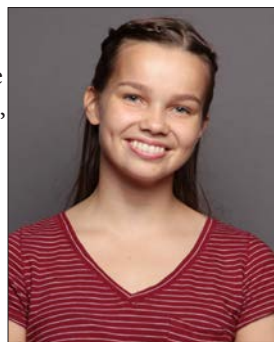
To venninner under KG-aksjonen denne høsten

samler inn penger til et fattig utviklingsland. Skolen legger mulighetene til rette for elevene slik at det er lettere å engasjere seg i noe. Og det synes jeg har vært motiverende og gøy!

Hver morgen holdes det andakter, og det skiller jo skolen ut fra de fleste andre videregående skolene. Andaktene blir holdt via høytalere til de forskjellige klasserommene. Det er for det meste lærerne, skolepresten og «skrankedamen» som holder dem, men det er heller ikke uvanlig at elever holder andakt. Det er et tema for andaktene hver uke, denne uken er temaet «frihet». Med andre ord legger temaet grunnlaget for interessante betraktninger og problemstillinger.

Ellers er KG kjent for å være en litt blærete skole. Det merket jeg spesielt godt i starten av første klasse, hvor man burde ha det riktige klesmerket og være tilsynelatende overfladisk og utadventd for å klikke med noen med én gang. Det gjelder jo ikke for alle, men det er jo ofte det mest fremtredende man legger merke til først. Men så skal det sies at jeg har blitt kjent med mange hyggelige og gode folk. Én av dem jeg ble kjent med, og som jeg i lang tid tenkte at jeg ikke kom godt over ens med, er faktisk en av mine beste venner nå. Det har vært veldig fint å se at fordommer ikke nødvendigvis er der for en grunn.

Så om jeg blir spurt om det var verdt å begynne på KG, er svaret definitivt ja. Og om det var en mening i at jeg dro? Tja. Det gir i hvert fall mening for meg. Jeg har fått en veldig god erfaring og blitt kjent med superfine, interessante folk. KG har, gjennom valgfagmulighetene og miljøet på skolen, gitt meg muligheten til å tenke mer gjennom både empiriske og metafysiske spørsmål, og det er jeg veldig glad for!

Margrete Ryen

En vanlig dag i skogen

Det var en helt vanlig dag i skogen. To frosker hoppet fornøyd av gårde. Plutselig falt de ned i et dypt hull. I fortvilelse gjorde de utallige forsøk på å komme seg opp, uten at det lyktes dem. Så begynte flere frosker å samle seg oppe på kanten.

De kikket ned, og ristet på hodet og kvekket til hverandre: «dette nytter aldri, de vil ikke klare å komme seg opp derfra». Så ropte de ned i brønnen til de to som strevde så iherdig: «Dere må ikke slite dere ut på dette, det nytter ikke». Men froskene hoppet og hoppet, og de andre kvekket sitt refreng.

Så la den ene frosken seg ned, og innrømmet at det var nytteløst, slik de andre sa. Den andre lot ikke til å høre og fortsatte ufortrødent videre for å nå målet: å komme opp av det dype og dødbringende hullet. Etter utallige kraftanstrengelser greide han å komme opp til kanten slik at de andre fikk dratt ham inn på sikker grunn. Han var berget!

Da han var kommet opp, spurte de andre ham: «Hørte du oss ikke?» Han så på dem og fikk etter hvert forklart at han var døv, - og at han hele tiden

hadde trodd at de ropte oppmuntrende ord til ham. Derfor holdt han ut og overvant håpløsheten.

Fortellingen er enkel, nesten banal. Men den har likevel flere gode poeng til oss som medmennesker. Og for de fleste er det hverdagene som utgjør livet og som skaper sammenheng og mening hos den enkelte.

Men hverdagslivet leves ikke uten de som omgir oss til daglig. Slik vil vi innvirke på hverandre med oppmuntringer eller mindre håpefulle utsagn, slik froskene gjorde med stakkarene i hullet. Men om vi har et mål i livet, vil det gi oss retning, slik at vi ikke gir opp selv om mengden rundt sier noe annet. «Det du vil at andre skal gjøre mot deg, det skal du gjøre mot dem» er en gylden leveregel som aldri mister sin kraft.

Og denne er verdt å ta på alvor mens dagene går. Derfor utfordres vi til å si og gi noe godt til hverandre mens vi har hverandre. Kanskje har du noen du vil glede med en blomst eller en hjelpende hånd?

OEr

Vår blomst går til ...

Vår blomst vil vi gi til våre gode naboer, Ruth og Harald, som ikke sier nei når de blir spurt om en tjeneste, og som stiller opp uten å sette egne ønsker først når noen trenger dem. Og alltid er det tid for å slå av en prat. Vi og flere med oss vil fylle buketten med tusen små og store blomster som hver enkelt sier takk og takk igjen for velvilje og praktisk handling gjennom mange år.

Fra oss i Søre Eriksrud.

*Hver dag er en sjelden gave, en skinnende mulighet.
Hver dag er på ny en nåde som stiger fra himlen ned.*

*Hver dag er igjen et ansvar, et nytt og et hellig krav.
Hver aften står hvite stjerner og spør deg hva du gav.*

*Hver aften står hvite stjerner og blinker i himmeriks by.
Hver morgen går Gud over landet og vekker din vilje på ny.*

1918 var den danske apotekeren Mads Nielsen på et ferieopphold i Raageleie (Danmark). Sommermorgenen var vakker da han plutselig fikk oppfordringen om å skrive en sang, og da ble det "Hver dag er en sjelden gave". Ingen av hans sanger er kommet med i våre salmebøker, men denne sangen er med i Sangboken til de kristelige organisasjonene.

Carpe diem!

*Himmelen, solen, latter og gråt,
vi er alle i samme båt.
Slekt, familie og venner, min venn,
du lever i dag og aldri igjen.
Du er deg selv, glem ikke det,
og hver er sin egen lykkes smed.
Gjør som du vil, ikke som andre,
søk etter veien du selv vil vandre.
Livet er vakkert, bruk det i dag,
skrik ut din glede, må du, så klag.
Kjenn på din lykke, glem disiplin.
Carpe diem – DAGEN ER DIN.*

Til neste gang utfordrer jeg Birgitte Streitlien.

Anita S. Brendryen

I denne serien i menighetsbladet portretteres kjente og ukjente kvinner og menn fra bibelhistorien.

Ektepar på flyttefot

Fra kirkens aller eldste tid kjenner vi til flere medarbeidere som misjonæren Paulus samarbeidet med på sine reiser. Noen av disse er nevnt i brevene som Paulus skrev. To av disse medarbeiderne skiller seg ut – på flere måter. De var gift med hverandre, og flyttet dessuten mye rundt omkring Middelhavet. De tilhører ikke de mest kjente fra bibelhistorien, men ytet et betydelig bidrag i vår tidligste kirkehistorie.

Utvist fra Roma

Mannen, som het Akvilas, kom opprinnelig fra Lilleasia (dagens Tyrkia). Sammen med sin kone, Priskilla, hadde han bodd i Roma, men blitt utvist derfra. Årsaken var at Akvilas var jøde. Keiser Claudius hadde nemlig i år 49 påbudt alle jøder å forlate keiserdømmets hovedstad. På dette tidspunktet tilhørte trolig ekteparet kristendommen, for allerede året etter innledet de samarbeid med apostelen Paulus i storbyen Korint. Hit hadde også Paulus kommet på sin andre misjonsreise. Paulus bodde hos Priskilla og Akvilas, ettersom de alle var teltmakere av fag.

Likestilling

Ekteparet ser ut til å ha delt arbeidsoppgavene både i sitt yrke og i å bringe evangeliet videre. Da Paulus forlot Korint etter å ha vært der ett og et halvt år, fulgte Priskilla og Akvilas med ham på veien tilbake til Syria. I storbyen Efesos skjedde det noe som forteller om hvor godt ekteparet samarbeidet. Det fortelles nemlig at de støtte på en jøde som het Apollos, som utmerket seg som taler og ved sin kunnskap om skriftene (dvs. Det gamle testamente). Han kjente imidlertid ikke til den kristne dåp ennå, og trengte videre opplæring. Da forteller Apostelgjerningene at Priskilla og Akvilas «tok seg av ham og ga ham grundigere kjennskap til Guds vei». Kanskje det ikke er tilfeldig at Priskilla nevnes først?

Sølvsmedopprøret

Mens de oppholdt seg i Efesos, ble det opprøyer blant byens sølvsmeder. Årsaken var at de begynte å miste betydelige inntekter etter som flere gikk over til kristendommen. Sølvsmedene solgte nemlig amuletter av gudinnen Artemis. Disse smykkene var svært populære blant folk, men salget sank etter som flere ble kristne. En demonstrasjon i byens teater mot Paulus og hans medarbeidere utartet seg til opprøyer. Priskilla og Akvilas var trolig i livsfare under denne hendelsen. Situasjonen roet seg imidlertid, takket vært en av embetsmennene som fikk roet forsamlingen.

Tilbake i hovedstaden

Keiser Claudius' påbud ble opphevet etter noen år, og jødene kunne vende tilbake til Roma. Priskilla og Akvilas bosatte seg antakelig også i Romerrikets hovedstad igjen etter kort tid. For i brevet til menighetene i Roma ber Paulus leserne om å hilse «Priska (Priskilla) og Akvilas, mine medarbeidere i Kristus Jesus». Romerbrevet ble skrevet i andre halvdel av 50-årene, kanskje 7-8 år etter at ekteparet måtte flykte fra byen.

Glimt fra menighetslivet:

God varme:

Vedovnen som ble innkjøpt for gavemidler, er nå i drift.

Etter tunge tak er den kommet på plass, og gjør seg veldig godt der den står inne i kirkestua.

Nytt røykrør er kjerneboret inn i pipa, og ovnen trekker veldig bra. På bildet ser vi kirketjeneren i full gang med opptenning.

Hjertelig takk for alle pengegaver som gjorde det mulig å anskaffe den flotte ovnen! (selfiefoto)

Pianoelever: Anja-Katrin og Caroline opptrer under romjulskvelden i Folldal kirke 3. juledag, med kulturskolelærer Irina i bakgrunnen (foto: Arild Messelt)

Glimt fra menighetslivet:

Duett: Bård og Arne Olav sang flott og kraftfullt en tostemt versjon av Glade jul i Folldal kirke 3. juledag (foto: Arild Messelt).

Julefryd: Anja-Katrin som solist med medelever fra kulturskolen (foto: Arild Messelt).

Fra kjøkkenvinduet

Under denne vignetten skriver vår spaltist om stort og smått fra sitt utsiktspunkt på kjøkkenet.

Ja, så er julen 2016 avsluttet og pakket bort. Det blir alltid så tomt og trist de første dagene etter at juletreet og nissene er lagt bort. Men så kommer hverdagene igjen og det er tross alt det beste. Vi blir etter hvert vanedyr og det er noe trygt og forutsigbart når livet går sin vante gang. Vi har nesten et helt nytt år foran oss som vi kan «fargelegge» som vi vil. Dagene finnes i alle farger og det blir nok også noen gråe dager i 2017, men jeg tror også at det blir mange fine solskinnsdager. Jeg er evig optimist og tror at det gjelder å glede seg over dagen i dag. Bare det å se Rondane i skarp kontur mot rosa himmel er en god start på dagen. Og hvem kan unngå å legge merke til at vi går mot lysere tider. Dagen har allerede blitt over en time lenger og det merkes godt på ettermiddagene. Og 22. eller 23. februar kan vi se at sola går over Knutshovda igjen og det er en milepel hvert år. Det gjelder å gripe dagen og fryde seg over lyset og at dagene blir stadig lengre.

Nyttårsforsettene er også for lengst lagt på hylla. Tanken var fin den, men det ble med forsøket i år også. Veldig mange er opptatt av at i år skal vi legge røyken på hylla og spise mindre. Begge deler er vel like vanskelig. Jeg husker veldig godt min første og siste røyk. Det måtte være da jeg gikk i annen klasse. Vi leide 2. etasje hos min tante og onkel «Vestatell» som det heter i Rendalen. De hadde en gutt som var 3 år eldre enn meg og han ble det jeg har kommet nærmest en bror. Det var veldig stas å få være med de større guttene. En vinterdag fant de på at nå skulle vi røyke. De hadde prøvd før, men for meg var det første gangen. De manglet fyrstikker, så jeg ble nødt til å gå ut i veien å stoppe en kar som kom kjørende med hest og slede for som de store gutta sa, ingen «seier nei åt i jinte». Så jeg spurte den eldre karen om jeg kunne få 2 øre for det kostet en eske fyrstikker den gangen. Det var ikke nei i hans munn, og da var alt klart. Vi rullet «husmåssa» i avisepapir og tente på. Det brant ganske lystig i ene enden og så skulle du suge inn i den andre enden. Den smaken glemmer jeg aldri. Det var det verste jeg hadde

smakt og munnen ble fylt med røyk som jeg ikke visste hvor jeg skulle gjøre av. Jeg klarte å ta to, tre drag så var den «moroa» over. Siden har jeg ikke smakt en sigarett. Så til alle som forgjeves forsøker å slutte å røyke, har dere forsøkt «husmåssa» og avisepapir? Kanskje det gir samme avsmaken hos dere som det gjorde med meg. I september 2016 døde denne fetteren etter å ha vært kreftsyk lenge. Da jeg besøkte han 14 dager før han døde, ville han gjerne snakke om denne episoden og om hvor sinte foreldrene våre ble. På denne gården var det et smalt rom mellom bua og eldhuset. Der krøp vi inn når vi hadde gjort noe galt og ingen voksne kunne komme inn dit. Det gjorde vi etter røykinga og mens de voksne stod på utsida og kjefte.

Ellers er det influensatid og den listet seg inn i huset vårt også. Da ser man hvor små marginene er før du blir hjelpeløs og trenger hjelp utenifra. Jeg ble liggende nesten ei uke og har ikke vært så dårlig på lenge. Kreftene forsvant ut av kroppen og når jeg klarte å komme meg opp og stavre inn på stua, var det bare å velte seg overende på sofaen, totalt utslitt. Heldigvis går det over, men jammen syns jeg det sitter i lenge. Men det ga et støkk i meg om hvor sårbar du er når du blir eldre. Og hvor lite som skal til før dagen endrer seg. Det er ikke for pyser å bli eldre. Det skal sannelig sterk rygg og god helse til for å bli gammel. Derfor gjelder det vel å prøve å være i god form og opprettholde den daglige turen. Jeg priser meg lykkelig for at jeg har hund som gjerne vil ut hver dag. Ellers hadde nok jeg blitt veldig glad i sofaen og ganske passiv. Hvis det er en dag nå hvor jeg hopper over den daglige turen, så merkes det på kroppen med en gang. Dessuten sitter det da en trist hund ved utgangsdøra og lurer hvorfor vi ikke har vært ute. Det er godt å ha en slik påminnelse. Og da får du så god samvittighet etterpå og kan virkelig kose deg i sofakroken. Det er dessverre dårlig føre i Follidal for tida, isete og glatt både på veier og i skogen. Så en bør være forsiktig for ikke å falle. Fall og eldre folk er en dårlig kombinasjon.

Fra kjøkkenvinduet (forts.)

Jeg leste forresten en artikkel skrevet av en lege hvor han presiserte hvor viktig det var for eldre å trene balanse. Styrketrening er vel og bra det og, men et stygt fall med kanskje brudd, kan ødelegge mye for helsa di og kan sette deg langt tilbake. For ikke å snakke om hvor vanskelig det er å komme seg opp igjen etter et fall. Jeg har prøvd det sjøl i vinter hvor jeg dundret i bakken på glatt føre. Heldigvis slo jeg meg ikke, men å reise seg på bena igjen var ingen enkel sak. Enden på visa var at jeg måtte krype bort til nærmeste furu så jeg fikk noe å holde meg i. Tjorven (hunden min) satt på baken med hodet på skakke og syns nok eieren hadde funnet på en underlig form for lek.

Jeg tenker med gru på hva som hadde skjedd hvis jeg hadde brukket noe. Så moralen må være at man i hvert fall har med mobilen på tur.

Så kan vi igjen løfte ansiktet mot solen og kjenne at den begynner så smått å varme. Det blir lengre lyst for hver dag som går. Å, for en fin tid i Folldal! Så selv om vi syns det går sakte, så går det tross alt mot vår. Og så ønsker jeg alle en fortsatt fin vinter og en hyggelig vinterferie!

Solvor Alstad

Vinter i blått: Utsyn mot Rondane fra Sohlbergs plass (Arkivfoto / O. Eriksrud)

Misjonsnytt fra Thailand

Menighetene i Follidal har hvert år ofring til prosjektet Barn og utdanning som Det Norske Misjonsselskap (NMS) driver i Thailand. Dette arbeidet omfatter dagtilbud for små barn i slummen i Bangkok, skoleinternat i Pibun nordøst i landet, samt årlige stipend til barn som ellers ikke ville fått mulighet til å fortsette på skolen.

Phi heter ei flittig jente som prøvde å bidra til familieøkonomien så godt hun kunne. Først gikk hun den lange skoleveien og jobbet det hun kunne i helgene, men det var ikke nok. På hjemmebesøk hos familien får vi høre om den skoleflinke jenta som har sluttet på skolen for å ta seg av to yngre søsken.

For å spare penger ble de to minste av søskenflokket på fem tatt ut av barnehagen i Lovsangshjemmet i Bangkok. Veien til barnehagen var lang. Mor tok barna med seg på motorsykkeltaxi, fortsatte med båt for å krysse elven og til slutt med sykkel til Lovsangshjemmet i slummen. Phi sluttet på skolen for å passe de to småsøskena i håp om at hennes ett år yngre søster da kunne fortsette på skolen.

Far er borte

Den eldste broren til Phi flyttet nylig inn igjen i det lille huset deres. Han klarte seg ikke på egenhånd. Han tok med seg kone og en liten baby. Dermed er de åtte personer i husholdningen. Mor jobber som vaskehjelp og tjener i underkant av 70 kroner dagen. Far har reist fra familien.

Stipend gir muligheter

Det er lett å forstå at det er vanskelig å få pengene til å strekke til i en slik situasjon. Heldigvis finnes stipendordningen for fattige elever. Phi får nå oppfylt sitt høyeste ønske, som er å gå på videregående skole. De to yngste er tilbake i barnehagen og familien får melkestipend for de små.

Nå ser fremtiden lysere ut og Phi kan få bruke sine gode evner mens småsøskenene er trygge og får utvikle seg i barnehagen i Lovsangs-hjemmet. Skolegang er svært viktig for å komme seg ut av fattigdom.

Fakta om Thailand

- >66 millioner innbyggere
- >95% buddhister
- >4% muslimer
- >0,7% kristne

Det er makt i de foldede hender

Det er makt i de foldede hender.
I seg selv er de svake og små.
Men mot allmaktens Gud du dem vender,
han har lovet at svar skal du få.
*Det er svar underveis, engler kommer med bud.
Om det drøyer, det fram dog skal nå.
For det lovet jo løftenes trofaste Gud:
Kall på meg, og du hjelpen skal få!*

Du som ber for ditt barn, dine kjære,
er i forbønn fra år og til år,
om du tålmodets lekse må lære,
himlens bønesvar engang du får.
Omkved

Det er makt i de foldede hender
når i Frelserens navn du får be.
Og engang når du livsløpet ender,
hvert et bønesvar klart skal du se.
Omkved

Dette er ein song som var mye sunge før, og som fortsatt er populær. Songaren Olav Werner song den ofte i ønskekonserten i radio. Det hugsar vi godt frå yngre år. Songen er fin, og har noe å gje oss. Teksta er av Trygve Bjerkrheim og tonen av Øyvind Tønnesen. Nota var å få kjøpt der dei handla med musikk. Var den ikkje på lager, vart den skaffa. No finn vi songen i *Norsk Salmebok* (nummer 631).

Kari Garmager

Småplukk

Rettelse. Vi beklager at bildene og teksten på side 5 i forrige nummer (5/2016, adventsnummeret) ble feilplassert! Teksten ved bildet av Håkon hører hjemme ved bildet til Anne, og vice versa.

Årskontingent for bladet. Innlagte giro gjelder bladpenger for 2017. Kontingenten er fortsatt 200,- kroner, men det er selvsagt anledning til å gi mer. På forhånd takk!

Oppfrisket hjemmeside og egen side på Facebook. Hjemmesida til menighetene i Folldal har fått litt endret og friskere utseende (www.folldal.kirken.no). Der finner du også menighetsbladene siden 2007 i digital utgave. Dessuten er det opprettet en side for kirkene i Folldal på Facebook. Surf, les og kommenter gjerne!

- SELSKAPSLOKALE MED SÆRPREG -

Kvebergsøya Gard

VELKOMMEN TIL OSS!

- Møte- og konferanselokaler med digitalt utstyr
- For 20 til 48 personer
- Overnatting i miljø fra oldemors tid
- Kjøreoppdrag og kanefart
- Ring for menyforslag og priser

**FJØSET er et unikt lokale
velegnet til feiring.**
Bursdager, barnedåp og konfirmasjon.
Ledig for konfirmasjoner i 2017.
Ta kontakt for et tilbud

Eris Davids & Martin Kjøsberg
2582 Grimsbu
Mob: 4161 3941 / 9524 1571
www.kvebergsoeya.com
post@kvebergsoeya.com

Grimsbu Turistsenter Motell & Camp ****

2582 GRIMSBU

Telefon: 62 49 35 29

Telefax: 62 49 35 62

e-mail: mail@grimsbu.no

www.grimsbu.no

Åpningstider:

Hverdager 08:00 til 22:00

Lørdager og søndager: 09:00 til 19:00

Utleie – Kurs – Salg

Kano

Klatring

Juving

Sykling

Paintball

telefon: 91 57 41 34

mail: fritid@grimsbu.no

www.grimsbu.no/fritid

Selskapslokaler – Møtelokaler – Kafeteria – Hytter – Rom - Camping

Middag serveres hver dag fra 13 til 19
Grillmat i hele åpningstiden.

Totalleverandør av trykksaker og grafiske tjenester

INFOTEK AS

- Trykksaker
- Logoutforming
- Firmaprofil
- Visittkort
- Aviser og tidsskrifter
- Brosjyrer
- Plakater

- Hefter og bøker
- Fargekopiering
- Papir og konvolutter
- Invitasjoner
- Konfirmasjonssanger
- Bryllupssanger
- Gravsanger

Abonner på Follvals Marked
- så får du vite hva som rører seg i bygda.

FOLLVALSPORTALEN.NO

Telefon 62 49 05 55 • E-post: post@infotek.as

FOLLDAL MENIGHETSBLAD

Ansvarlige utgivere:
Folldal menighetsråd og
Øvre Folldal sokneråd
Returadresse:
Folldal prestekontor, 2580 Folldal
Utforming: Infotek AS, 2580 Folldal

19. februar Kristi forklarelsesdag Matt 17,1-9

11.00 Dalen krk. Ryen. Høymesse med nattverd.
Offer: Menighetsarbeidet

5. mars 1. søndag i fastetiden Matt 4,1-11

11.00 Folldal krk. Ryen. Høymesse med nattverd.
Offer: Det teologiske Menighetsfakultet. Kirkekaffe med menighetens årsmøte

12. mars 2. søndag i fastetiden Matt 15,21-28

11.00 Tron ungdomssenter. Ryen. Konfirmantleir

26. mars Maria budskapsdag Luk 1,26-38

11.00 Dalen krk. Ryen. Høymesse med nattverd.
Offer: Menighetsarbeidet. Kirkekaffe med menighetens årsmøte
19.00 Egnund kpl. Holte. Salmekveld

2. april 5. søndag i fastetiden Joh 11,45-53

11.00 Folldal krk. Ryen. Familiegudstjeneste.
Tårnagenter. Offer: Menighetsarbeidet. Kirkekaffe

13. april Skjærtorsdag Matt 26,17-30

19.30 Dalen krk. Ryen. Kveldsmesse med nattverd

14. april Langfredag Luk 22,39-23,46

11.00 Folldal krk. Ryen. Langfredagsmesse

16. april Påskedag Luk 24,1-9

11.00 Folldal krk. Ryen. Høytidsgudstjeneste.
Nattverd. Offer: Menighetsarbeidet
19.30 Dalen krk. Ryen. Høytidsgudstjeneste.
Nattverd. Offer: Tron ungdomssenter

Nytt fra trosopplæringen for barn og unge

Menighetene i Folldal sendte før jul inn trosopplæringsplanen. Målet for Den norske kirke er å gi alle døpte tilbud om 315 timer trosopplæring i løpet av de første 17 leveår. Den nye planen for Folldal omfatter ett eller flere tiltak for alle aldersgrupper, men vi må bruke noe tid på å få alle tiltakene i gang.

Nye tiltak som vi satser på å være i gang med i 2017:

Babysang og småbarnsang (fra slutten av februar)
Oppmerksomhet (liten gave) på årsdagen for dåp.
«Helt førsteklasse» (6-årsbok) (til høsten)
Ledertrening for ungdom (til høsten)

Tiltak som allerede er i gang, utenom dåp og konfirmasjon:

4-årsbok, med minimusikal
Tårnagenter (9- og 10-åringer)
Lys Våken (11-åringer)

